

ระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท.

ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกัณดารของพนักงานสถานธนานุบาล

พ.ศ. ๒๕๒๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่าย วิธีการเบิกจ่าย และอัตราการจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกัณดารของพนักงานสถานธนานุบาล

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการควบคุมและดำเนินงานสถานธนานุบาลของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ จึงให้วางระเบียบขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกัณดารของพนักงานสถานธนานุบาล พ.ศ. ๒๕๒๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พนักงานสถานธนานุบาล” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสถานธนานุบาลของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นหรือสำนักงาน จ.ส.ท. ซึ่งได้รับเงินค่าจ้างประจำ

“เบี้ยกัณดาร” หมายความว่า เงินที่จ่ายช่วยเหลือพนักงานสถานธนานุบาล เนื่องจากการปฏิบัติงานประจำในท้องถิ่นกัณดาร

“ท้องถิ่นกัณดาร” หมายความว่า ท้องที่ที่สถานธนานุบาลตั้งอยู่ในเขตท้องที่ที่กำหนดให้เป็นท้องถิ่นกัณดารตามข้อ ๔

“เงินค่าจ้างประจำ” หมายความว่า เงินค่าจ้างที่ได้รับเป็นรายเดือนตามอัตราปกติที่ได้รับจริงในเดือนหนึ่ง

ข้อ ๔ ให้สำนักงาน จ.ส.ท. ประกาศกำหนดว่าท้องที่ใดเป็นท้องถิ่นกัณดาร โดยพิจารณาจากกรณีที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดท้องที่ใดเป็นท้องถิ่นกัณดาร หรือพิจารณาจากหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) มีทางคมนาคมไม่สะดวก

(๒) ไม่มีรถยนต์หรือเรือยนต์โดยสารไปมาได้ตลอดปี

(๓) มีโรคภัยไข้เจ็บชุกชุม

ข้อ ๕ การประกาศท้องที่ที่สำนักงาน จ.ส.ท. กำหนดตามข้อ ๔ ไม่ว่าจะมีการแก้ไขหรือไม่ก็ตามให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาไม่เกินสามปี

ข้อ ๖ พนักงานสถานธนานุบาลซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติงานประจำอยู่ในท้องที่กั้นदार หรือได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติงานในลักษณะประจำอยู่ในท้องที่กั้นदारให้มีสิทธิได้รับเบี้ยกั้นदार ในอัตราร้อยละสิบของเงินค่าจ้างประจำรายเดือนที่ได้รับจริง แต่ไม่น้อยกว่าเดือนละสองร้อยบาท

ผู้ได้รับเบี้ยกั้นदारตามวรรคหนึ่ง ไม่มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน ในระหว่างที่ปฏิบัติงานในท้องที่กั้นदार เว้นแต่ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในระหว่างเดินทางไปปฏิบัติงานนอกท้องที่กั้นदार

ข้อ ๗ พนักงานสถานธนานุบาลซึ่งมีสิทธิได้รับเบี้ยกั้นदारตามข้อ ๖ หากได้รับคำสั่งให้ไปช่วยงานหรือไปรักษาการ หรือได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน นอกท้องที่กั้นदारเกินสิบห้าวัน ไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยกั้นदारสำหรับระยะเวลาที่เกินสิบห้าวันนั้น

ข้อ ๘ การขอรับเบี้ยกั้นदारให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้พนักงานสถานธนานุบาลที่มีสิทธิรับเบี้ยกั้นदार ยื่นคำขอรับเบี้ยกั้นदारตามแบบคำขอรับเบี้ยกั้นदारท้ายระเบียบนี้ต่อผู้บังคับบัญชาที่กำหนดให้เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิตามข้อ ๙

(๒) เมื่อผู้บังคับบัญชาที่กำหนดให้เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิตามข้อ ๙ ได้พิจารณาคำขอรับเบี้ยกั้นदारแล้ว หากเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมิสิทธิได้รับเบี้ยกั้นदारตามระเบียบนี้ก็ให้ลงลายมือชื่อรับรองในคำขอ แล้วให้ดำเนินการเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติโดยมิชักช้า

ข้อ ๙ ให้ผู้บังคับบัญชาต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิขอรับเบี้ยกั้นदार

(๑) พนักงานสถานธนานุบาล ซึ่งมีตำแหน่งต่ำกว่าผู้จัดการสถานธนานุบาลให้ผู้จัดการสถานธนานุบาลเป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิ

(๒) พนักงานสถานธนานุบาลซึ่งมีตำแหน่งผู้จัดการสถานธนานุบาล ให้ปลัดเทศบาลหรือปลัดสุขาภิบาล แล้วแต่กรณี ในฐานะผู้ตรวจการสถานธนานุบาล เป็นผู้มีอำนาจรับรองในการใช้สิทธิ

ข้อ ๑๐ การจ่ายเบี้ยกั้นदारให้ปฏิบัติตามวิธีการจ่ายเงินค่าจ้างประจำโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ การเบิกจ่ายค่าเบี้ยกั้นदारตามระเบียบนี้ให้สถานธนานุบาลของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เบิกจ่ายจากงบประมาณหมวดค่าจ้างประจำของพนักงานสถานธนานุบาล

ข้อ ๑๒ ให้นายกเทศมนตรี หรือประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติเบิกจ่ายเบี้ยกั้นदारของพนักงานสถานธนานุบาล

ข้อ ๑๓ การปฏิบัตินอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงาน จ.ส.ท. ก่อน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๒๗

(ลงชื่อ) ฉลอง กัลยาณมิตร

(นายฉลอง กัลยาณมิตร)

ประธานกรรมการ จ.ส.ท.